Câu chuyện Islam của Amru bin 'Abasah và việc Thiên Sứ của Allah dạy lễ nguyện Salah và Wudu' cho ông ta.

Ông Amru bin 'Abasah - cầu xin Allah hài lòng về ông - kể: Trong thời Jahiliyah, tôi đã luôn nghĩ rằng mọi người đang ở trên sự lầm lạc, họ thực sự không ở trên bất cứ điều chân lý nào vì họ đã thờ phượng các bục tượng. Rồi tôi nghe tin có một người đàn ông ở Makkah đang rao truyền những thông điệp. Thế là tôi liền cưỡi lạc đà đến đó. Lúc đó, Thiên Sứ của Allah vẫn còn rao truyền một cách thầm kín, người dân của Người đang công kích Người. Tôi âm thầm tìm đến chỗ Người tại Makkah. Tôi nói với Người: Ông là gì? Người nói: "Ta là Nabi" Tôi nói: Nabi là gì? Người nói: "Allah cử phái Ta đến" Tôi nói: Ngài cử phái Người mang đến điều gì? Người nói: "Ngài cử Ta đến với sứ mạng hàn gắn tình họ hàng thân tộc, đập phá các bục tượng, độc tôn Ngài và không tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì." Tôi nói: Ai đang ở cùng Người vậy? Người nói: "Người tự do và người nô lệ". Ngày hôm đó, đang ở cùng với Người là ông Abu Bakr và Bilal - cầu xin Allah hài lòng về hai người họ - Tôi nói: Quả thật, tôi đi theo Người. Người nói: "Hôm nay anh không thể, anh cũng thấy tình trạng của tôi và tình trạng của người dân rồi đó. Tuy nhiên, anh hãy quay về, đợi khi nào anh nghe tin Ta đã công khai thì anh hãy đến với Ta." Thế là tôi quay về. Sau đó, Thiên Sứ của Allah đến Madinah và một số người nhà của tôi cũng đến Madinah. Tôi hỏi thăm: người đàn ông này tại sao lại đến Madinah. Họ nói: người dân đang truy đuổi bắt ông ta, người dân của ông ta đã muốn giết ông ta nhưng không thành. Thế là tôi đến Madinah. Tôi đến gặp Người. Tôi nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, Người có nhận ra tôi không? Người nói: “Có, anh là người đã gặp Ta ở Makkah.” Tôi nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, xin Người hãy dạy tôi những gì Allah đã dạy Người và những gì tôi không biết. Xin Người dạy tôi lễ nguyện Salah. Người nói: “Anh hãy dâng lễ nguyện Salah lúc rạng đông, rồi thôi cho đến khi mặt trời đã mọc cao lên khoảng một sào (mới được Salah khuyến khích nếu muốn) bởi quả thật khi mặt trời mọc là nó mọc giữa hai sừng của Shaytan, đó là lúc những kẻ ngoại đạo quỳ lạy nó. Sau đó, anh hãy dâng lễ nguyện Salah Dhuha, thời gian của nó cho đến khi mặt trời đứng bóng. Lúc mặt trời đứng bóng thì không Salah bởi đó là giờ mang hơi nóng của Hỏa Ngục. Khi mặt trời vừa nghiêng bóng thì ngươi hãy dâng lễ nguyện Salah trong khoảng thời gian này kéo dài đến giờ lễ nguyện Salah Asr. Sau đó, không có lễ nguyện Salah cho đến khi mặt trời lặn bởi mặt trời lặn giữa hai sừng của Shaytan và đó là lúc những kẻ ngoại đạo quỳ lạy nó.” Tôi nói: Thưa Nabi của Allah, hãy chỉ tôi Wudu’. Người nói: “Bất kỳ người nào đến gần nước rửa mặt, súc miệng mũi thì những tội lỗi sẽ rơi khỏi mặt của y theo những giọt nước rơi xuống từ cằm của y. Sau đó y rửa hai khuỷu tay co đến cùi chỏ, những tội lỗi sẽ rơi khỏi hai tay của y theo những giọt nước rời xuống từ các ngón tay của y. Sau đó, y lau vuốt đầu, những tội lỗi sẽ rơi khỏi đầu của y theo những giọt nước rơi xuống từ tóc của y. Sau đó y rửa đôi bàn chân cho đến mắt cá chân, những tội lỗi sẽ rơi khỏi hai bàn chân theo những giọt nước rớt xuống từ các ngón chân. Rồi khi đứng dâng lễ nguyện Salah, y

ca ngợi và tán dương Allah, trái tim hướng hoàn toàn đến Ngài thì mọi tội lỗi của sẽ rời khỏi y giống như ngày y mới lọt lòng mẹ.” Ông Amru đã nói những lời này trước ông Abu Ama-mah, người bạn đạo của Thiên Sứ. Ông Abu Ama-mah nói: Này Amru bin Abasah, anh nên xem lại những gì mình nói, chẳng lẽ một người được cho tất cả những điều này trong một hoàn cảnh duy nhất như thế sao?! Ông Amru nói: Này Abu Ama-mah, quả thật tôi tuổi đã cao, xương cốt đã yếu, kỳ hạn (tuổi thọ) tôi sắp hết, tôi cần chi phải bịa đặt lời của Allah cũng như lời của Thiên Sứ của Ngài. Nếu tôi đã không nghe nó từ Thiên Sứ của Allah một lần hay hai lần hoặc ba lần – ông đếm đến bảy lần – thì tôi không bao giờ buông lời nói như vậy. Nhưng tôi đích thực đã nghe nó nhiều hơn thế.

[Sahih (chính xác)] [Do Muslim ghi]

Ông Amru bin Abasah Assalami - cầu xin Allah hài lòng về ông - cho chúng ta biết tình trạng của ông trong thời Jahiliyah và cách Allah đã hướng dẫn ông đến với Islam. Trong thời Jahiliyah, trái tim ông đã được ban cho ánh sáng giúp ông hiểu được những người đa thần đang ở trên con đường lầm lạc, và ông đã không tin những gì họ tin. Sau đó, ông đã nghe tin về một người đàn ông ở Makkah đang rao truyền những thông điệp tôn giáo trong thời điểm đó. Thế là ông đã cưỡi lạc đà đến gặp Thiên Sứ của Allah. Lúc đó, Thiên Sứ của Allah đang âm thầm rao truyền chưa công khai vì sợ sự tấn công và gây hại từ những kẻ vô đức tin Quraish. Ông Amru bin Abasah nói: (Tôi âm thầm tìm đến chỗ Người tại Makkah. Tôi nói với Người: Ông là gì? Người nói: "Ta là Nabi" Tôi nói: Nabi là gì? Người nói: "Allah cử phái Ta đến" Tôi nói: Ngài cử phái Người mang đến điều gì? Người nói: "Ngài cử Ta đến với sứ mạng hàn gắn tình họ hàng thân tộc, đập phá các bục tượng, độc tôn Ngài và không tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì.") Thiên Sứ của Allah đã kêu gọi đến với Allah, trình bày những cái tốt trong tôn giáo vĩ đại này, quan trong nhất là Tawhid (sự độc tôn Allah), cùng với những phẩm chất đạo đức tốt đẹp. Thiên Sứ của Allah đã đề cập đến những lệch lạc mà mọi người đã tin nơi những thần linh ngụy tạo từ các bục tượng. Đây là điều mà người đàn ông này đã nhận thức được trước khi vào Islam. Ông ta đang tìm kiếm chân lý. Cho nên, khi ông ta tìm đến Thiên Sứ của Allah, Người đã cho ông biết rằng Allah đã cử phái Người đến bởi những lẽ đó. Người nói: (Ngài cử Ta đến với sứ mạng hàn gắn tình họ hàng thân tộc). Đây là đạo đức tốt đẹp, vì người dân Makkah lúc bấy giờ cho rằng Thiên Sứ của Allah đến để cắt đứt tình màu mủ thân tộc nên Người bác bỏ lời của họ và khẳng định rằng Người đến chỉ để hàn gắn tình máu mủ ruột thịt chứ không phải là cắt đứt nó. Người nói: (đập phá các bục tượng) có nghĩa là đập phá hết những gì được thờ phượng ngoài Allah – Đấng Tối Cao, (độc tôn Ngài và không tổ hợp với Ngài bất cứ điều gì). Lời của Amru: (Ai đang ở cùng Người vậy?) có nghĩa là ai đã vào tôn giáo này cùng với Người? Người nói: (Người tự do và người nô lệ), người tự do là Abu Bakr còn người nô lệ chính là Bilal. Ông Amru nói ông muốn theo Người nhưng Người nói: (Hôm nay anh không thể) có nghĩa rằng nếu ông Amru theo Thiên Sứ của Allah và từ bỏ người dân của ông để cùng với Người tại Makkah thì Người không có khả năng bảo vệ ông khỏi những kẻ vô đức tin. Cho nên, Người bảo ông hãy ở lại với người dân của mình trong tình trạng Muslim cho tới khi tôn giáo này đã có thể đường đường chính chính công khai thì ông hãy ở cùng với Người. Đây là tấm lòng nhân hậu của Thiên Sứ bởi vì người đàn ông này không đủ mạnh để chống lại sự đàn áp của dân chúng. Chính vì vậy, Thiên Sứ của Allah nói với ông: (Hôm nay anh không thể, anh cũng thấy tình trạng của tôi và tình trạng của người dân rồi đó) có nghĩa là người dân thì đông đảo và họ đang đàn áp tôi còn tôi không có khả năng chống trả thì làm sao bảo vệ được anh. Nhưng Người bảo: (Tuy nhiên, anh hãy quay về, đợi khi nào anh nghe tin Ta đã công khai thì anh hãy đến với Ta) có nghĩa là anh hãy duy trì tôn giáo Islam của mình một cách

thầm kín cho tới khi nào anh biết rằng Ta đã có thể công khai thì anh hãy đến với Ta. Ông Amru nói (Thế là tôi quay về. Sau đó, Thiên Sứ của Allah đến Madinah và một số người nhà của tôi cũng đến Madinah. Tôi hỏi thăm: người đàn ông này tại sao lại đến Madinah), qua đây cho thấy như thể ông đang che giấu Islam của ông và ông đã chưa công khai vì lo sợ dòng họ của mình. Ông kể tiếp: (Họ nói: người dân đang truy đuổi bắt ông ta, người dân của ông ta đã muốn giết ông ta nhưng không thành. Thế là tôi đến Madinah. Tôi đến gặp Người. Tôi nói: Thưa Thiên Sứ của Allah, Người có nhận ra tôi không? Người nói: "Có, anh là người đã gặp Ta ở Makkah."). Sau đó, ông yêu cầu Thiên Sứ của Allah, ông nói: (Thưa Thiên Sứ của Allah, xin Người hãy dạy tôi những gì Allah đã dạy Người và những gì tôi không biết. Xin Người dạy tôi lễ nguyện Salah.) Thiên Sứ của Allah nói: (Anh hãy dâng lễ nguyện Salah lúc rạng đông) tức trong giờ giấc của nó, (rồi thôi cho đến khi mặt trời đã mọc cao lên khoảng một sào) có nghĩa là sau lễ nguyện Salah Fajr sẽ không có lễ nguyện Salah nào khác (bởi quả thật khi mặt trời mọc là nó mọc giữa hai sừng của Shaytan, đó là lúc những kẻ ngoại đạo quỳ lạy nó) nên người Muslim không được trì hoãn lễ nguyện Salah Fardh đến thời điểm này và cũng không được lễ nguyện Salah Sunnah trong thời điểm này cho đến khi mặt trời lên cao khoảng một sào; và khi mặt trời lên cao khoảng một sào thì đó là giờ Shuruq. Thiên Sứ của Allah nói tiếp: (Sau đó, anh hãy dâng lễ nguyện Salah Dhuha thời gian của nó cho đến khi mặt trời đứng bóng. Lúc mặt trời đứng bóng thì không Salah bởi đó là giờ mang hơi nóng của Hỏa Ngục) có nghĩa là không được phép dâng lễ nguyện Salah lúc mặt trời đứng bóng. Người nói tiếp: (Khi mặt trời vừa nghiêng bóng) tức bóng của một vật bắt đầu hướng từ tây sang đông, và đó là thời điểm Azdan cho lễ nguyện Salah Zhuhr, (thì ngươi hãy dâng lễ nguyện Salah lễ nguyện Salah trong khoảng thời gian này kéo dài đến giờ lễ nguyện Salah Asr) tức lễ nguyện Salah Zhuhr bắt buộc và lễ nguyện Salah Sunnah cho tới giờ của lễ nguyện Salah Asr, đây là khoảng thời gian mở, được phép lễ nguyện Sunnah tùy thích, không có sự ngăn cản nào. Thiên Sứ của Allah nói tiếp: (Sau đó, không có lễ nguyện Salah cho đến khi mặt trời lặn bởi mặt trời lặn giữa hai sừng của Shaytan và đó là lúc những kẻ ngoại đạo quỳ lạy nó) có nghĩa là sau lễ nguyện Salah Asr thì không có lễ nguyện Salah Sunnah cho tới khi mặt trời lặn, và khoảng thời gian ngắn trước lúc mặt trời lặn và trong lúc mặt trời lặn thì đó là thời điểm cấm giống như thời điểm của lúc mặt trời mọc, nguyên nhân là bởi vì mặt trời lặn giữa hai cái sừng của Shaytan; vì vậy, người Muslim không được trì hoãn lễ nguyện Salah Asr đến khoảng thời gian ngắn trước lúc mặt trời lặn do như thế là hành động giống với sự thờ phượng mặt trời của những kẻ ngoại đạo, người Muslim nào làm như vậy có nghĩa là y đang bắt chước những kẻ ngoại đạo đó, Thiên Sứ của Allah gọi những người làm như thế là những kẻ Muna-fiq vì những kẻ Muna-fiq thường chờ đến khi mặt trời đã vàng thì mới đứng dậy thực hiện bốn Rak'at trong hối hả và hấp tấp, trái tim của họ rất ít nhớ đến Allah trong Salah, cho nên, người Muslim hãy tránh để bản thân mình giống những kẻ ngoại đạo hoặc giống những kẻ vô đức tin. Sau đó, Amru yêu cầu Thiên Sứ của Allah dạy ông cách thức làm Wudu'. Thiên Sứ của Allah nói: (Bất kỳ người nào đến gần nước rửa mặt, súc miệng mũi thì những tội lỗi sẽ rơi khỏi mặt của y theo những giọt nước rơi xuống từ cằm của y ...) tức một người khi làm Wudu' thì các tội lỗi sẽ rơi khỏi cơ thể của y theo các giọt nước rớt xuống từ các bộ phận làm Wudu'. Ông Amru đã nói toàn bộ Hadith này với ông Abu Ama-mah nên ông Abu Ama-mah bảo ông: (Này Amru bin Abasah, anh nên xem lại những gì mình nói, chẳng lẽ một người được cho tất cả những điều này trong một hoàn cảnh duy nhất như thế sao?!) Ông Abu Ama-mah như thể muốn nhắc ông Amru có phải ông đang nhầm lẫn hay nói quá hay không về việc một người bề tôi được tha thứ tất cả tội lỗi và trở nên vô tội giống như lúc mới lọt lòng mẹ sau khi làm Wudu' rồi hoàn thành lễ nguyện Salah chăng? Nhưng ông Amru khẳng định một cách quả

quyết: (Này Abu Ama-mah, quả thật tôi tuổi đã cao, xương cốt đã yếu, kỳ hạn (tuổi thọ) tôi sắp hết, tôi cần chi phải bịa đặt lời của Allah cũng như lời của Thiên Sứ của Ngài. Nếu tôi đã không nghe nó từ Thiên Sứ của Allah một lần hay hai lần hoặc ba lần – ông đếm đến bảy lần – thì tôi không bao giờ buông lời nói như vậy. Nhưng tôi đích thực đã nghe nó nhiều hơn thế).

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/6610